

Žádost za slevu jest podati u revírního báňského úřadu, který ji předloží s návrhem na vyhovění nebo zamítnutí báňskému hejtmanství, a to opět s doprovodní zprávou ministerstvu veřejných prací.

Revírní báňský úřad jest povinen ke zprávám o žádostech za slevu poplatků z kutišť předkládati vždy ještě pololetní, řádně potvrzené zprávy o kutací činnosti podnikatelově a to vždy nejméně za poslední rok.

Podle dnešní praxe báňských úřadů musí žadatel uplatňovati petit za slevu poplatků z výhradních kutišť a měr jen, pokud poplatky ty nejsou dosud splatny.

Takovým žádostem o slevu dotčených poplatků, které byly podány až po jejich splatnosti, se nevyhovuje, avšak lze jimi dosáhnouti slevy až pro následující pololetí.

Podá-li tedy kdo žádost za slevu pro I. pololetí běžného roku teprve 2. ledna toho roku, nepovolí se sleva pro I. pololetí, nýbrž teprve až pro II. pololetí.

Z tohoto celého nástinu jest viděti, že dosavadní předpisy o báňských poplatcích byly velmi skrovné. Teprve zákon č. 206/1932 Sb. z. a n. — o němž snad mi bude dovoleno pojednati později — upravuje báňské dávky zevrubně s platností od 1. ledna 1933.

Dr. Karel Křišťůfek.

D E N Í K.

† **Karel Flieder.** Dne 27. ledna t. r. odešel na věčnost p. Karel Flieder, senátní president nejv. soudu v. v., v požehnaném věku 80 let. Pro svou dlouholetou činnost inspektora ministerstva spravedlnosti, kterou vykonával již po léta za bývalého Rakouska a po r. 1921 — už ve výslužbě — i za republiky, patřil k osobám v právnickém světě — zejména soudcovském, advokátním a notářském — nejznámějším. Narodil se 22. ledna 1853 v Brandýse n. L.; gymnasijsní studia konal v Král. Hradci a v Litomyšli, právnická v Praze. V r. 1876 vstoupil do soudní praxe, působil v Mnich. Hradišti, Litomyšli a Chrudimi. V r. 1907 byl jmenován vrchním soudním radou a přidělen do min. spravedlnosti jako inspektor soudů pro Čechy a Moravu; v r. 1910 jmenován radou nejvyššího soudu ve Vídni, odtud přešel po převratu k našemu nejvyššímu soudu, jehož byl senátním presidentem. V r. 1921 odešel do výslužby, ale vykonával i poté funkci soudního inspektora. Zesnulý neobmezoval se jen na záslužné působení v právníkové praxi, nýbrž věnoval se se zvláštní oblibou i odborné literární činnosti. Doba po vydání procesních zákonů z r. 1895 podnítila velmi četné praktiky k tomu, aby zpracovali literárně různé otázky z oboru tehdy nového a lákavého. Ale žádný z nich nevyvinul činnost tak plodnou, jako Karel Flieder. Neobmezoval se jen na práce

z oboru civilního procesu, nýbrž věnoval svou pozornost i právu exekučnímu, konkursnímu i řízení nespornému. Psal články namnoze velmi důkladné a rozsáhlé, ale věnoval svou pozornost i drobným otázkám praxe, praktickým případům i literárním recenzím. Neobmezoval se ani jen na uveřejňování svých prací tiskem, nýbrž šířil své názory i živým slovem, konaje občas ochotně přednášky v Právnické jednotě v Praze. A tak není divu, že již v r. 1903 uveřejňuje práci »Obnovení a úprava hranic za platnosti nových zákonů procesních« (Právník), mohl s uspokojením konstatovati, že je to jeho 50. publikace. Poněvadž jeho publikační činnost ani poté neutuchla, je počet jeho literárních prací neobyčejně veliký. Největší část svých prací publikoval v našem časopise, ale také v tehdejších Zprávách moravské jednoty právnické; některé vydal i samostatně. Uvádíme z nich jen nejhlavnější: O volném uvažování důkazů v civ. řízení odvolacím (Právník, roč. 39.), O exekuci na pohledávky z výplatných papírů dle § 296 ex. ř. (vydáno také samostatně, 1902), O vzájemných vztazích exekučních nákladů (1900), Přísaha vyjevovací v soudním řízení sporném (1905), Obnovení a úprava hranic za platnosti nových zákonů procesních (1903), O vzájemných vztazích a účincích exek. práva zástavního při exekuci na nároky, týkající se vydání a dodání věcí hmotných, a na práva majetková, k pohledávkám nenáležející, jmenovitě na práva podílnická (1904), Příspěvek k řízení rozkaznímu (1913), řada prací pod názvem »Rozličné otázky řízení soudního« a j. v.

Zmínky zasluhují také rozhovory, které zesnulý míval u jednotlivých soudů po skončení inspekce a které bývaly soudcům pramenem bohatého poučení. I na odpočinku udržoval své styky s právní teorií jako zkušební komisař při státních zkouškách judičiálních.

Svým působením zaslouží si plně, aby mu byla zachována čestná vzpomínka.

I. sjazd právníkov štátov slovanských v Bratislave 8.—10. IX. 1933 zpracuje 15 vedeckých otázek. Hlavní zpravodajovia oznamujú gen. sekr., kedy dokončia svoje vedecké práce a v ktorom časopise ich uverejnia. Tak prof. Dr. Roman Longchamps de Berrier vo Lvove, koncom mesiaca mája v »Ruchu Prawniczem i ekonomicznem«, prof. Dr. Emil St. Rappaport vo Varšave, v marci v »Právnom Obzore«, prof. Dr. Stanko Lapajne z Lublane v apríli v »Slovenskom Pravniku«, podplukovník Dr. Joz. Lepšík v Prahe vo februári v »Časopise čl. spoločnosti pre právo trestné«, Dr. Hugo Werk, adv. v Záhrebe v apríli v »Mjesečniku Pravničkoga Društva« v Záhrebu.

I. sjazd bude mať vedľa poriadateľského predsedníctva tiež predsedníctvo čestné, ktorého členmi budú zaslúžilí právnici zo všetkých štátov slovanských. Jednotlivé korporácie posielajú už gen. sekretariátu návrhy členov čestného predsedníctva a hlavných jednatel'ov jednotlivých vedeckých sekcií.